

DECIZIE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

judecători

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu

Nina Vascan

Victor Burduh

Maria Ghervas

examinând recursul declarat de către Aliona Roșca,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Aliona Roșca împotriva Întreprinderii Mixte Organizația de Microfinanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea ordinului de încetare a contractului de muncă, acceptarea cererii de demisie, încetarea raportului de muncă începând cu data de 11 august 2017, încasarea plății salariale pentru neeliberarea duplicatului carnetului de muncă, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată, s-a respins apelul declarat de către Aliona Roșca, s-a casat hotărârea din data de 26 martie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani,

constată:

La 09 noiembrie 2017 Aliona Roșca a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva Întreprinderii Mixte Organizația de Microfinanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare ÎM OMF „Microinvest” SRL) cu privire la anularea ordinului nr.425 P din 08 august 2017 de încetare a contractului de muncă, acceptarea cererii de demisie în baza art. 85 Codul muncii depusă la 09 august 2017, încetarea raportului de muncă începând cu data de 11 august 2017, încasarea plăților salariale în sumă de 91 397 lei pentru perioada de 23 august 2016 până la 14 august 2017 pentru neeliberarea duplicatului carnetului de muncă, cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei.(1-7, 92)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 23 mai 2016 a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM OMF „Microinvest” SRL cu privire la anularea ordinului de concediere, anularea înscrierii din carnetul de muncă, obligarea eliberării duplicatului carnetului de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea compensației bănești în locul restabilirii în funcție, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată. Prin hotărârile irevocabile ale instanțelor judecătorești s-a obligat ÎM OMF „Microinvest” SRL să anuleze mențiunea din carnetul de muncă a Alionei Roșca și anume: „ordinul nr. 517 P din data de 29 octombrie 2015, concediată în temeiul art. 86 alin.(l) lit. g) și k) Codul Muncii”. S-a obligat ÎM OMF „Microinvest” SRL de a elibera Alionei Roșca un duplicat al carnetului de muncă fără înscrisul: „ordinul nr. 517 P din data de 29 octombrie 2015, concediată în temeiul art. 86 alin.(l) lit. g) și k) Codul Muncii”. S-a încasat din contul ÎM OMF „Microinvest” SRL în beneficiul Alionei Roșca suma de 53 013,82 lei cu titlu de salariu pentru absența forțată de la muncă în perioada de la 29 octombrie 2015 până la data de 23 mai 2016. S-a încasat din contul ÎM OMF „Microinvest” SRL în beneficiul Alionei Roșca 3 salarii medii în sumă de 23 503,50 lei cu titlu de compensație suplimentară, în loc de restabilire în funcție. S-a încasat din contul ÎM OMF „Microinvest” SRL în beneficiul Alionei Roșca suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru absența forțată de la muncă. S-a încasat din contul ÎM OMF „Microinvest” SRL în beneficiul Alionei Roșca cheltuielile de judecată în sumă de 5 000 lei. În rest, pretențiile Alionei Roșca s-au respins.

Aliona Roșca a menționat că la 14 august 2017 executorul judecătoresc Aliona Frecăuțanu i-a înmănat duplicatul carnetului de muncă în baza hotărârii judecătorești. La primirea duplicatului carnetului de muncă a observat că fostul angajator a făcut mențiune în acest carnet că a încetat raportul de muncă prin ordinul nr. 425 P din data de 08 august 2017 în baza art. 90 alin.(4) Codul Muncii începând cu data de 23 mai 2016. Cu acest fapt nu este de acord, ori, încetarea raportului de muncă începând cu data de 23 mai 2016 contravine prevederilor art.81, alin.(2) Codul Muncii, deoarece la data de 09 august 2017 a depus cerere de demisie din funcție în temeiul art. 85 alin.(1) Codul Muncii, iar, până în prezent ÎM OMF „Microinvest” SRL nu i-a răspuns la cererea dată.

Consideră că ÎM OMF „Microinvest” SRL, având obligația în locul restabilirii în funcție să-i achite 3 salarii medii, să-i modifice înscrierea în carnetul de muncă și să-i elibereze duplicatul carnetului de muncă, a reținut acest document până la data executării forțate a hotărârii. Încercând să se angajeze la lucru cu carnetul de muncă vechi, a primit refuz oficial din motivul temeiului de eliberare din lucru, înregistrat în carnetul de muncă de către ÎM OMF „Microinvest”.

Reclamanta a indicat că la 25 august 2017 a depus o cerere prealabilă în adresa ÎM OMF „Microinvest” SRL, prin care a solicitat achitarea salariului în mărime de 1 358 000 lei, pentru reținerea duplicatului carnetului de muncă în perioada 23 mai 2016 până la 11 august 2017 și repararea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei din motivul privării sale ilegale de a muncii în perioada dată. (f.d. 44)

ÎM OMF „Microinvest” SRL i-a refuzat în admiterea cererii prelabile, motivând că în acest sens este o hotărâre de judecată irevocabilă.

Prin hotărârea din 26 martie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani cererea de chemare în judecată depusă de către Aliona Roșca împotriva ÎM OMF „Microinvest” SRL privind anularea ordinului de încetarea a contractului de muncă, anularea înscrisurilor din carnetul de muncă, încasarea plății salariale pentru neeliberarea duplicatului carnetului de muncă s-a admis integral. S-a anulat ordinul nr. 425 P din data de 08 august 2017, prin care ÎM OMF „Microinvest” SRL a încetat raportul de muncă în baza art. 90 alin.(4) Codul Muncii începând cu data de 23 mai 2016, ca fiind ilegal. S-a acceptat cererea de demisie în baza art. 85 alin.(1) Codul Muncii depusă de salariața Aliona Roșca la data de 09 august 2017. S-a considerat ilegal încetat raportul de muncă în baza art. 85 alin.(1) Codul Muncii - desfacerea contractului individual de muncă din inițiativă proprie începând cu data de 11 august 2017. S-a încasat salariul mediu în sumă de 91 397 lei calculat în baza salariului primit de Aliona Roșca în perioada activării la ÎM OMF „Microinvest” SRL pentru reținerea duplicatului carnetului de muncă în perioada 23 august 2016 până la 14 august 2017. Acțiunea înaintată de Aliona Roșca cu privire la repararea prejudiciului moral s-a admis parțial. S-a încasat din contul ÎM OMF „Microinvest” SRL în beneficiul Alionei Roșca suma de 15 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral pentru privarea de a munci în perioada 23 august 2016 până la data de 14 august 2017. S-a admis renunțul Alionei Roșca de la pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare. (f.d. 99, 106-111)

Prin încheierea din 10 aprilie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani s-a corectat eroarea materială evidentă din dispozitivul hotărârii din 26 martie 2018, nr. 2-204/2015, prin excluderea din alin.1 a sintagmei/text „și a prejudiciului moral”, prin indicarea corectă: cererea de chemare în judecată înaintată de Aliona Roșca împotriva ÎM OMF „Microinvest” SRL privind anularea ordinului de încetare a contractului de muncă, anularea înscrisului din carnetul de muncă, încasarea plății salariale pentru neeliberarea duplicatului carnetului de muncă, se admite integral. (f.d. 101)

Instanța de fond a concluzionat că ÎM OMF „Microinvest” SRL la emiterea ordinului nr.425 P din 08 august 2017 de încetare a raportului de muncă cu Aliona Roșca nu a respectat prevederile art.81 Codul Muncii și eronat a indicat ca temei de încetare a raportului de muncă art.90 Codul Muncii. Totodată, instanța de fond a constatat că neeliberarea duplicatului carnetului de muncă de către ÎM OMF „Microinvest” SRL a dus la faptul că Aliona Roșca din data de 23 august 2016 până la data de 14 august 2017 a fost privată de dreptul de a se angaja și de a primi salariu, ÎM OMF „Microinvest” SRL fiind obligată să repare prejudiciul creat și anume să achite salariul pentru perioada reținerii duplicatului carnetului de muncă și să repare prejudiciul moral suferit din imposibilitatea angajării la un alt loc de muncă.

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel atât de reclamanta Aliona Roșca, cât și de pârâta ÎM OMF „Microinvest” SRL.

Prin decizia din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de către Aliona Roșca, s-a admis apelul declarat de către ÎM OMF „Microinvest” SRL, s-a casat hotărârea din 26 martie 2018 și încheierea din 10 aprilie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani și s-a respins acțiunea. (f.d. 147-158)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de apel a reținut că prin hotărârea instanței judecătorești din 23 mai 2016 în loc de restabilirea Alionei Roșca la serviciu s-a încasat din contul ÎM OMF „Microinvest” SRL 3 salarii medii, în calitate de compensație suplimentară pe motivul că Aliona Roșca nu a intenționat să mai activeze în cadrul ÎM OMF „Microinvest” SRL. Această prevedere a fost menținută prin hotărârile instanțelor de judecată superioare. ÎM OMF „Microinvest” SRL corect a indicat în ordinul de eliberare data de 23 mai 2016, ca ultima zi de muncă a Alionei Roșca. Totodată, Aliona Roșca nu a probat că a fost în imposibilitate să se angajeze având la mână carnetul de muncă primit la 29 octombrie 2015.

La 17 ianuarie 2019 Aliona Roșca a declarat recurs împotriva deciziei din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și parțial a hotărârii instanței de fond în partea încasării cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în parte, iar pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată să fie lăsată fără examinare, ori, ultima va fi examinată în alt proces de judecată. (f.d.166-173)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat, că instanțele de judecată au interpretat în mod greșit legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material, au apreciat arbitrar probele, ceea ce a condus la soluționarea greșită a cauzei. Instanța de apel eronat a constatat că ÎM OMF „Microinvest” SRL corect a pus la baza emiterii ordinului nr.425 P din 08 august 2017 art.90, alin.(4) Codul muncii, ori, temeiurile legale de încetare a contractului de muncă sunt stipulate expres în prevederile art.81 alin.(1) Codul Muncii. Totodată, instanța de apel incorect a concluzionat și faptul că raportul de muncă a încetat începând cu data de 23 mai 2016, fără a fi luat în considerație că la data de 09 august 2017 a depus cerere de demisie din funcție în temeiul art.85, alin.(1) Codul Muncii. Mai mult ca atât, instanța de apel nefondat a acordat o apreciere critică informației prezentate, cu referire la faptul că în perioada reținerii duplicatului carnetului de muncă nu s-a putut angaja, fapt ce a dus și la respingerea cererii de încasare de la ÎM OMF „Microinvest” SRL a salariului pentru această perioadă și repararea prejudiciului moral. Instanțele de judecată în hotărârile sale s-au expus și pe capătul de cerere cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, însă urma să nu se expună, deoarece s-a adus la cunoștință instanțelor că pe capătul dat se va depune în instanța de judecată o altă acțiune.

La 19 martie 2019 ÎM OMF „Microinvest” SRL a depus referință, solicitând ca cererea de recurs declarată de către Aliona Roșca, să fie considerată inadmisibilă. (f.d.191-192)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 25 septembrie 2018, expediată prin intermediul oficiului poștal părților la 12 noiembrie 2018, recepționată de recurentă la data de 19 noiembrie 2018. Astfel, recursul declarat de către Aliona Roșca la 17 ianuarie 2019, se consideră declarat în termen.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin încheierea din 10 aprilie 2019 a considerat recursul admisibil.

Articolul 441 Cod de procedură civilă stipulează că în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442, alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Verificând hotărârea contestată în raport de criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Aliona Roșca întemeiat și care urmează a fi admis, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În fapt, din materialele cauzei rezultă că prin hotărârea din 23 mai 2016 a Judecătorei Rîșcani s-a obligat ÎM OMF „Microinvest” SRL să anuleze mențiunea din carnetul de muncă a Alionei Roșca și anume: „ordinul nr. 517 P din data de 29 octombrie 2015, concediată în temeiul art. 86 alin.(l) lit. g) și k) Codul Muncii”. S-a obligat ÎM OMF „Microinvest” SRL de a elibera Alionei Roșca un duplicat al carnetului de muncă fără înscrierea: „ordinul nr. 517 P din data de 29 octombrie 2015, concediată în temeiul art. 86 alin.(l) lit. g) și k) Codul Muncii”. S-a încasat din contul ÎM OMF „Microinvest” SRL în beneficiul Alionei Roșca suma de 53 013,82 lei cu titlu de salariu pentru perioada absenței forțate de la 29 octombrie 2015 până la data de 23 mai 2016. S-a încasat din contul ÎM OMF „Microinvest” SRL în beneficiul Alionei Roșca 3 salarii medii în suma de 23 503,50 lei cu titlu de compensație suplimentară, în loc de restabilire în funcție. S-a încasat din contul ÎM OMF „Microinvest” SRL în beneficiul Alionei Roșca suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru absența forțată de la muncă. S-a încasat din contul ÎM OMF „Microinvest” SRL în beneficiul Alionei Roșca cheltuielile de judecată în sumă de 5 000 lei. În rest, pretențiile Alionei Roșca s-au respins.(f.d.23)

Hotărârea menționată a devenit irevocabilă la data emiterii deciziei din 21 iunie 2017 a Curții Supreme de Justiție. (f.d.23-33)

La 09 august 2017 Aliona Roșca a depus în adresa ÎM OMF „Microinvest” SRL cerere prin care a solicitat demisia sa din funcție în temeiul art.85, alin.(1) Codul Muncii din data de 11 august 2017 și eliberarea duplicatului carnetului de muncă după cum s-a dispus prin decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 21 iunie 2017. La data de 14 august 2017 a primit duplicatul carnetului de muncă în care de către ÎM OMF „Microinvest” SRL a fost înscrisă următoarea mențiune, precum că prin ordinul nr.425 P din 08 august 2017 raportul de muncă cu Aliona Roșca se încetează în baza art.90, alin.(4) Codul Muncii la data de 23 mai 2016.

Aliona Roșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM OMF „Microinvest” SRL, solicitând anularea ordinului nr.425 P din 08 august 2017 de încetare a contractului de muncă, acceptarea cererii de demisie în baza art. 85, alin.(1)

Codul Muncii depusă la 09 august 2017, încetarea raportului de muncă începând cu data de 11 august 2017, încasarea plății salariale în sumă de 91 397 lei pentru perioada de 23 august 2016 până la 11 august 2017 pentru neeliberarea duplicatului carnetului de muncă, cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei.

Prima instanță a admis acțiunea, în partea anularii ordinului nr.425 P din 08 august 2017 de încetare a contractului de muncă, acceptarea cererii de demisie în baza art. 85, alin.(1) Codul Muncii depusă la 09 august 2017, deși a considerat ilegal încetarea raportului de muncă începând cu data de 11 august 2017. A dispus încasarea plății salariale în sumă de 91 397 lei pentru perioada de 23 august 2016 până la 11 august 2017 pentru neeliberarea duplicatului carnetului de muncă și renunțul reclamantei privind încasarea cheltuielilor de judecată. Parțial a fost admisă și cerința cu privire la încasarea prejudiciului moral, fiind încasată suma de 15 000 lei.

Instanța de apel a casat hotărârea, a adoptat o nouă hotărâre de respingere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de către Aliona Roșca.

Verificând legalitatea hotărârilor prin prisma corectitudinii aplicării legii, instanța de recurs constată că soluția instanței de apel de respingere a acțiunii integrale este incorectă, iar soluția instanței de fond deși a admis acțiunea este contradictorie. Instanța de fond a acceptat cererea de demisie a Alionei Roșca în baza art.85 alin.(1) Codul Muncii, totodată a considerat ca fiind ilegal raportul de muncă în baza art.85 alin.(1) Codul Muncii încetat cu data de 11 august 2017. Astfel, ambele hotărâri urmează a fi casate cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere în parte a pretențiilor Alionei Roșca.

În susținerea concluziei sus-menționate instanța de recurs a reținut prevederile art. 81 Codul Muncii, potrivit căruia contractul individual de muncă poate înceta:

- a) în circumstanțe ce nu depind de voința părților (art.82, 305 și 310);
- b) prin acordul scris al părților (art.82¹);
- c) la inițiativa uneia dintre părți (art.85 și 86).

(2) În toate cazurile menționate la alin.(1), ziua încetării contractului individual de muncă se consideră ultima zi de muncă.

(3) Contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziției, deciziei, hotărârii) angajatorului, care se aduce la cunoștință salariatului, sub semnătură, cel târziu la data eliberării din serviciu, cu excepția cazului în care salariatul nu lucrează până în ziua eliberării din serviciu (absență nemotivată de la serviciu, privațiune de libertate etc.). Ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conțină referire la articolul, alineatul, punctul și litera corespunzătoare din lege.

În speță, instanța de recurs a constatat, că anterior Aliona Roșca s-a aflat într-un alt litigiu cu ÎM OMF „Microinvest” privind restabilirea la lucru în legătură cu concedierea ilegală din serviciu.

În litigiul anterior Aliona Roșca a considerat inoportun în cazul restabilirii la serviciu continuarea activității în ÎM OMF „Microinvest” și a solicitat în loc de restabilirea la muncă în temeiul art.90, alin.(4) Codul Muncii să i se achite 3 salarii medii. Deci, solicitarea Alionei Roșca constituie în sine o cerere de demisie.

Prin hotărârea din 23 mai 2016 a Judecătorei Rîșcani s-a constatat că Aliona Roșca ilegal a fost concediată, ordinul de concediere nr.517P din 29 octombrie 2015 fiind anulat de instanța de fond. Soluția instanței de fond a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 iunie 2017.

Odată cu anularea ordinului de concediere contractul de muncă încheiat de către ÎM OMF „Microinvest” cu Aliona Roșca se consideră continuat.

Prin urmare contractul poate fi încetat numai în condițiile stabilite de art.81 Codul Muncii.

Contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziției, deciziei, hotărârii) angajatorului, care se aduce la cunoștință salariatului, sub semnătură, cel târziu la data eliberării din serviciu, cu excepția cazului în care salariatul nu lucrează până în ziua eliberării din serviciu (absență nemotivată de la serviciu, privațiune de libertate etc.). Ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conțină referire la articolul, alineatul, punctul și litera corespunzătoare din lege.

Administrația ÎM OMF „Microinvest”, contrar prevederilor legale, la 08 august 2017 a emis ordinul nr.425 P, prin care a dispus în scopul executării hotărârii judecătorești din 23 mai 2016, în baza art.90, alin.(4) Codul Muncii încetarea raportului de muncă începând cu data de 23 mai 2016. (f.d.86)

Fiindcă art.90, alin.(4) Codul Muncii nu constituie temei de încetare a contractului de muncă, dar se referă numai la plată unei compensații, instanța de recurs constată că ordinul nr. 425 P din 08 august 2017 nu corespunde prevederilor art.81, alin.(3) Codul Muncii, care obligă angajatorul să indice în ordin temeiul de drept al încetării contractului de muncă.

Cu atât mai mult, administrația a dispus încetarea contractului de muncă începând cu data de 23 mai 2016, deși a emis ordinul nr. 425 P la data de 08 august 2017, ceea ce contravine prevederilor art.81, alin.(3) Codul Muncii, care obligă angajatorul să aducă la cunoștință ordinul în ziua concedierii cu excepția absenței nemotivate de la serviciu.

La caz, se constată că Aliona Roșca în perioada 23 mai 2016 - 08 august 2017 nu a absentat nemotivat de la serviciu, ori efectiv în această perioadă nu s-a executat hotărârea prin care ordinul de concediere nr.517 P din 29 octombrie 2015 a fost anulat.

În momentul executării hotărârii, la 08 august 2017 când a fost emis ordinul nr.425 P administratorul urma să țină cont de declarația Alionei Roșca cu privire la nedorința continuării contractului de muncă cu ÎM OMF „Microinvest”, ceea ce ar însemna demisia ei din funcție.

În ordinul nr. 425 P din 08 august 2017 nu este indicat temeiul concedierii, iar Aliona Roșca insistă asupra demisiei începând cu 11 august 2017, depunând și o cerere în acest sens.

Ordinul nr. 425 P din 08 august 2017 urmează a fi modificat în sensul solicitat de către Aliona Roșca și anume prin modificarea temeiului de încetare a raporturilor de muncă și data de la care încetează raporturile de muncă.

Astfel, temeiul de încetare a raporturilor de muncă a Alionei Roșca va constitui art.85, alin. (1) Codul Muncii, iar data de la care încetează raporturile de muncă va fi 11 august 2017.

În legătură că Aliona Roșca nu a solicitat compensarea vreunui prejudiciu cauzat de angajator până la data emiterii ordinului de încetare a contractului de muncă din 08 august 2017, instanța nu se va expune asupra acestei chestiuni, ori art.332 Codul Muncii prevede expres că prejudiciul material se compensează numai la cererea salariatului.

Totodată, Aliona Roșca a solicitat încasarea indemnizației pentru reținerea carnetului de muncă pentru perioada 23 mai 2016 -11 august 2017.

Această pretenție nu poate fi admisă, fiindcă contractul de muncă efectiv încetează în baza cererii de demisie a Alionei Roșca la 11 august 2017, iar duplicatul carnetului de muncă urma a fi eliberat după 11 august 2017.

Se mai reține că prin Hotărârea de Guvern nr. 426 din 15 mai 2018 cu privire la unele aspecte ce țin de evidența stagiului de muncă și la abrogarea Hotărârii Guvernului nr.1449 din 24 decembrie 2007 privind carnetul de muncă începând cu data de 01 ianuarie 2019 carnetele de muncă au fost anulate.

Cu referire la încasarea prejudiciului moral instanța de recurs reține că în conformitate cu prevederile art. 329, alin.(1) Codul Muncii angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Astfel, odată ce s-a constatat că ÎM OMF „Microinvest” SRL a emis ordinul nr.425 P din 08 august 2017 cu încălcarea prevederilor art.81 Codul Muncii, acesta urmează să compenseze Alionei Roșca prejudiciul moral.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează că suma de 5 000 lei va fi una echitabilă și rezonabilă suferințelor suportate de Aliona Roșca în legătură cu încălcarea dreptului la muncă.

În conformitate cu art. 96, alin. (1) al Codului de procedură civilă instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

În speță, instanța de recurs constată că deși Aliona Roșca în cererea de chemare în judecată a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată, nu a prezentat probe ce a confirma faptul că ar fi suportat careva cheltuieli la examinarea cauzei date.

Prin urmare, pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată urmează a fi respinsă.

Totodată, instanța de recurs susține că mențiunea făcută de Aliona Roșca privind neexaminarea pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată pe motiv că solicitarea dată va fi înaintată față de ÎM OMF „Microinvest” SRL în altă cerere de chemare în judecată nu poate fi reținută.

În conformitate cu prevederile art.240, alin.(3) Cod de procedură civilă instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

La caz, se poate observa că la data de 09 noiembrie 2017 Aliona Roșca a depus cerere de chemare în judecată, solicitând anularea ordinului nr.425 P din 08 august 2017 de încetare a contractului de muncă, acceptarea cererii de demisie în baza art. 85, alin.(1) Codul Muncii depusă la 09 august 2017, încetarea raportului de muncă

începând cu data de 14 august 2017, încasarea plăților salariale în sumă de 91 397 lei pentru perioada de 23 august 2016 până la 11 august 2017 pentru neeliberarea duplicatului carnetului de muncă, cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei. Iar pe parcursul examinării cererii de chemare în judecată, aceasta nu a înaintat careva cereri de concretizare a acțiunii, prin care ar exclude din pretențiile sale solicitarea cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, lipsa unei cereri de concretizare a acțiunii obligă instanțele de judecată să se expune pe toate capetele acțiunii și nu este în drept să lese fără examinare vre-o pretenție dacă nu există temei legal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de Aliona Roșca, de a casa decizia din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 26 martie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Râșcani și se emite o nouă hotărâre de admitere parțială a cererii de chemare în judecată.

Totodată, de la ÎM OMF „Microinvest” SRL urmează în temeiul art.98 Cod de procedură civilă să fie încasată taxa de stat în beneficiul statului pentru pretențiile admise în cuantum de 200 lei.

În temeiul celor expuse, în baza art. 445, alin. (1), lit. b) Cod de procedură civilă Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Aliona Roșca.

Se casează integral decizia din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 26 martie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Râșcani, emise în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Aliona Roșca împotriva Întreprinderii Mixte Organizația de Microfinanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea ordinului de încetare a contractului de muncă, acceptarea cererii de demisie, încetarea raportului de muncă începând cu data de 11 august 2017, încasarea plății salariale pentru neeliberarea duplicatului carnetului de muncă, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată. Se emite o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată se admite parțial.

Se modifică data și temeiul de concediere a Alionei Roșca din ordinul nr.425 P din 08 august 2017 emis de Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată după cum urmează din „23 mai 2016” în „11 august 2017” și „art. 90, alin. (4)” în „art. 85, alin.(1)” Codul Muncii.

Se încasează din contul Întreprinderii Mixte Organizația de Microfinanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul Alionei Roșca prejudiciul moral în mărime de 5 000 (cinci mii) lei.

În rest, cererea de chemare în judecată depusă de către Aliona Roșca se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată taxa de stat în contul statului în sumă de 200 (două sute) lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecători

Ala Cobăneanu

Nina Vascan

Victor Burduh

Maria Ghervas